

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/603/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

274/2014. (X. 16.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2014. szeptember 17-én előterjesztett **panaszát** a 2014. október 16-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

elutasítja és átteszi

a Budapesti Rendőr-főkapitánysághoz.

A Testületnek a panasz elbírálására nincsen hatásköre, ugyanakkor a beadvány alapján az elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv megállapítható.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2014. szeptember 17-én, postai úton terjesztette elő beadványát, melyben egy 2014. szeptember 1-jén történt telefonbeszélgetést kifogásolt.

A panaszos előadta, hogy a fenti napon 14 óra 49 perckor ismeretlen hívószámú telefonról fogadott hívást a használatában lévő telefonszámon. A hívó fél mutatkozott be, akinek a hangját a panaszos felismerte. B. Zs. a panaszos tudomása szerint r. százados, Budapesten teljesít szolgálatot, azonban arról nincsen tudomása, hogy melyik kerületi rendőrkapitányságon.

A telefonbeszélgetés során B. Zs. minden jogszerű felhatalmazás nélkül segítségnyújtás jogcímén avatkozott bele a magánéletébe, valamint helyezett félelmet keltő eseményeket kilátásba. A beszélgetés során az alábbi, beadvány szempontjából releváns mondatok hangzottak el. (A Testület szó szerint idézi a beadványt.)

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

„B.Zs.: Most mi van veletek, hogyan álltok?

Panaszos: Ez a mi dolgunk.

B.Zs.: Ez ok, hogy a ti dolgotok, én csak neked szeretnék kicsikét segíteni, mégpedig annyiban, így hülyeségekkel felidegesíted, eldurran az agya és hülyeséget fog csinálni, és ezt akarom én megelőzni. Remélem, hogy nem zárjátok ki a láthatásából.

Panaszos: Nem, kéthetente ugyanúgy láthatja.

...

B. Zs.: Figyelj, ez most jó nektek, hogy húzzátok az időt, meg próbáljátok a kapcsolattartást megszakítani?Ez jó nektek?

Panaszos: Nem próbáljuk megszakítani, kéthetente láthatja.

B.Zs.: És nyáron a kimaradt láthatások?

Panaszos: Azt leírtuk, hogy a törvényben hogy van....

B.Zs.: Szerintem egy kicsikét másképpen van. De ebbe nem akarok beleszólni. Hagyjuk ezt a részét, nem akarok ebben vitázni, csak jó ez nektek, hogy a kapcsolattartást meg akarjátok szakítani.

Panaszos: Figyelj, nem akarjuk mi megszakítani. A bíróság hozott egy döntést..... ez a bíróság döntése volt, mi ezt tartjuk, szerintem neked ehhez semmi közöd nincs, problémája van, felnőtt ember, tudja a számom, tudja az e-mail címemet, értesítsen, egy telefont nem eresztett meg ezzel kapcsolatban.”

A beadvány szerint B. Zs. a panaszos Magyarország Alaptörvénye VI. cikk (1) bekezdésében biztosított magán- és családi élethez, otthonhoz való jogát nem tartotta tiszteletben, mert alapjogot sértő módon beleavatkozik a panaszos magánügyeibe.

A panaszos hivatkozik továbbá a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 24. § (2) bekezdésére, mely szerint „A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne”. A panaszos szerint ennek feltételei nem állnak fent.

B. Zs. számon kérte a panaszoson kiskorú gyermeke, és édesapja közti kapcsolattartást, amely kapcsolattartás egyrészről nem tartozik a rendőrség hatáskörébe, mivel a panaszos jogerős bírósági határozattal rendelkezik e körben, és a panaszos maradéktalanul betartja az abban foglaltakat. Másrészről az édesapa által e körben kezdeményezett gyámügyi eljárás pedig folyamatban van, így nem állítható, hogy rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna, megnehezülne.

A beadvány szerint B. Zs. nem hivatkozott rendőri tisztségére, azonban a panaszos szerint ennek nincsen jelentősége, mivel ő nem áll rokoni vagy baráti kapcsolatban azzal az emberrel, ezért ő hozzá csak rendőri minőségben fordulhatna, amennyiben ehhez joga lenne. A panaszos szerint vizsgálni szükséges, hogy B. Zs. a hívás időpontjában, szolgálatban volt-e, figyelemmel arra, hogy a panaszos tudomása szerint a szolgálatban saját telefonkészüléküket nem használhatják, mivel nem is tarthatják maguknál, ezért azon nem is folytathatnak beszélgetést.

A beadványt azzal folytatja a panaszos, hogy más megítélés alá esik az édesapa és B. Zs. viszonya. Büntetett előéletű és jelenleg is kifogásolható életvitelt folytató személy, akivel egy rendőr szoros baráti kapcsolata, illetve az általa nyújtott „segítségnyújtás” formája erősen megkérdőjelezhető. A panaszos álláspontja szerint nem kifogástalan annak sem az életvitele, akinek a szolgálaton kívüli magatartása, lakókörnyezeti kapcsolatai, anyagi viszonyai, valamint bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személyekkel fennálló kapcsolata alapján nem felel meg a szolgálat törvényes, befolyástól mentes ellátása követelményének. A beadvány szerint utóbbi B. Zs. vonatkozásában felmerülhet.

A panaszos hangsúlyozza a beszélgetés azon részét, hogy „eldurran az agya és hülyeséget fog csinálni, ezt akarom megelőzni.” Amennyiben ugyanis B. Zs.-nek tudomása van arról, hogy magával szemben életellenes cselekedetet tenne (volt már korábban ugyanis öngyilkossági kísérlete), vagy hogy a panaszossal vagy családjával szemben jogellenes cselekményre készül (a panaszos tudomása szerint súlyos testi sértéséért ítélték felfüggesztett szabadságvesztésre), akkor B. Zs. a rendőrségen köteles lenne azt jelenteni, az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján. A panaszos kéri, hogy az ügyet vizsgálja meg a Testület, és szólítsa fel B. Zs.-t a rendőrséghez méltó magatartásra.

A panaszos azzal zárja a beadványát, hogy amennyiben B. Zs. magatartása segítségnyújtásnak minősül, akkor a Testület vizsgálja le az intézkedés minden egyes feltételét, valamint folytassa le B. Zs.-vel szemben a megfelelő eljárást.

A panaszos a beadványa végén jelezte, hogy beadványát Budapest Rendőr-főkapitánya részére is megküldte, kérve az eljárását, vagy az illetékes szervhez történő továbbítását. A panaszos jelzi, hogy ettől függetlenül kéri a Testület eljárását is, majd az illetékes rendőri szerv értesítését is.

II.

A Rendőrségről szóló tv. 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alapvető jogát sértette, *választása szerint*

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
- b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően
 - ba) az országos rendőrfőkapitány,
 - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatójabírálja el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. 93. §-a értelmében a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az öt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

Ahogy az a beadvány tartalmából kiderül, a panaszossal szemben nem fogantatosítottak, az Rtv.-ben meghatározott konkrét, Testület által vizsgálható, fentiek szerinti intézkedést. Maga a panaszos is elismeri, hogy B. Zs. nem hivatkozott rendőri mivoltára a beszélgetésük során. A Testület nem osztja a panaszos álláspontját, mely szerint ennek az ügy megítélése szempontjából nincsen jelentősége.

A beadványban ismertetett beszélgetés - már csak a keresztnéven történő megszólítások és a benne elhangzottak okán - a Testület álláspontja szerint magánbeszélgetésnek minősülnek. Ugyanakkor a Testület osztja a panaszos álláspontját, hogy a beszélgetés időpontja esetleg felvetheti a fegyelmi felelősség kérdését, amennyiben valóban a szolgálatának teljesítése alatt történt a hívás kezdeményezése, azonban ennek az eljárásnak a lefolytatása nem tartozik a Testület hatáskörébe. A fenti hatásköri rendelkezések értelmében a Testület a jogszabályi felhatalmazás hiányában nem jogosult az intézkedő rendőrök büntetőjogi-, szabálysértési- vagy fegyelmi felelősségét megállapítani.

A Testület ezért a panaszos által a beadványában előadottakra nézve hatáskörének hiányát állapította meg és a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2014. október 16.

Dr. Lukács Tamás sk.

elnök

Dr. Kozma Ákos sk.

elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra sk.

előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos sk.

testületi tag

Dr. Cservák Csaba sk.

testületi tag

A kiadmány hitelül:

Dr. Barna Claudia

tanácsadó

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET